

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота з корейської філології

на тему:

АБСОЛЮТНІ ТА ЧАСТКОВІ СИНОНІМИ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкор 22-19

факультету східної і слов'янської філології

денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Корейська мова та література та переклад,

Західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.066 Східні мови та

літератури (переклад включно),

перша – корейська

Кумейко Анастасії Олександрівни

Науковий керівник:

Ст. викл. Тогобицька А.І.

Національна шкала ____

Кількість балів ____

Оцінка ЄКТС ____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. СИНОНІМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ТА ЇХ ПОНЯТТЯ.....	5
1.1 Синоніми їх роль та види.....	5
1.2 Класифікація синонімів відповідно до характеристики слова.....	6
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 1.....	8
РОЗДІЛ 2. СИНОНІМИ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	9
2.1 Особливості корейської мови.....	9
2.2 Творення синонімів та їх види в корейській мові.....	12
2.3 Порівняння синонімів корейської та української мови.....	14
2.4 Функціональні стилі корейської мови та вживання синонімів.....	16
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ 2.....	26
АНОТАЦІЯ.....	27
ВИСНОВКИ.....	28
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	29

ВСТУП

Мова - найважливіший засіб комунікації, що постійно розвивається та збагачується. Синоніми мають дуже великий вплив на спілкування. Наприклад, для того щоб збагатити та урізноманітнити мову та уникати тавтології. Розрізняють два види синонімів: абсолютні та часткові синоніми.

Абсолютні (повні) синоніми - синоніми, які повністю збігаються за значенням, тобто не різняться ні відтінками значень, ні емоційним забарвленням, ні сполучуваністю.

Наприклад: мовознавство і лінгвістика, століття і сторіччя, орфографія і правопис.

Часткові синоніми - синоніми, які не повністю збігаються. Вони можуть різнитися відтінками значень, емоційно-експресивним забарвленням, стилістичними функціями. Відповідно серед них виділяють семантичні, стилістичні й семантико-стилістичні синоніми.

Актуальність теми дослідження зумовлена постійним розвитком мови, появою нових слів, поповненням слів також і в синонімічних рядах. Необхідністю розуміння важливості синонімів, їхньої ролі в художній літературі та їхньої ролі при перекладах текстів з однієї мови на іншу. Багато дослідників допомогли зрозуміти, що синонімія є одним з найвиразніших явищ в літературній мові і що синоніми виникають саме через необхідність надавати словам нові відтінки, значення, поняття. Саме завдяки праці дослідників відомі розрізнення синонімів. Вклад у вивчення синонімії зробили такі дослідники як І.К.Білодіда, Л.А. Лисиченко, П.М. Деркач та інші. А також такі корейські дослідники як 강범모, 최 응환, 박용순 та інші.

Об'єкт дослідження абсолютні та часткові синоніми в корейській мові

Предмет дослідження творення та функціонування синонімів в сучасній корейській мові

Метою дослідження є детальний розбір синонімії в корейській мові.

Завдання курсової роботи:

1. Ознайомитися з поняттям синонімів та їх роллю.

2. Ознайомитися з функціонуванням різних видів синонімів.
3. Розглянути формування та функціонування синонімів в корейській мові.
4. Розглянути культуру мови.
5. Ознайомитись із стилями корейської мови та вживанням слів в залежності від стилю.
6. **Матеріал для дослідження:** наукові праці, дослідження, статті та роботи українських та іноземних мовознавців.
7. Завдяки аналізу цієї теми можна буде краще ознайомитись із синонімами та з особливостями їхнього вживання.
8. **Наукова новизна** полягає у порівнянні та аналізі синонімів, у дослідженні їх функціонування та вживання в сучасній мові. Розширення, поглиблення та удосконалення знань з цієї теми.
9. **Практична значимість**
10. На основі цієї роботи можна буде вдосконалити знання з даної теми, а також ця робота може слугувати в допомозі при подальших дослідженнях мови

РОЗДІЛ 1.

СИНОНІМИ. ЇХ РОЛЬ ТА ПОНЯТТЯ.

Як ми вже знаємо, синоніми являються дуже важливим джерелом різнобарв'я мови. Знання синонімів допоможе вам повністю опанувати будь яку мову, позбутись мовного бар'єру та зрозуміти чим живе народ країни, мову яких ви вивчаєте. Проте, потрібно навчитись вживати синоніми в правильному руслі. Зрозуміти як краще ними користуватись та вивчити їх функціонування.

1.1. Синоніми їх роль та види.

Синоніми – (від гр. *synōnymos* «однойменний») – це слова, котрі мають значення, що частково або ж повністю збігається. Як ми вже знаємо, розрізняють два види синонімів: часткові та абсолютні.

Щоб навчитись використовувати синоніми в іноземних мовах варто спочатку зрозуміти їх в рідній мові. Тому, щоб навчитися правильно, точно і вміло використовувати синоніми в повсякденному житті або на роботі, необхідно провести детальне обмірковування та дослідження на тему синонімів, щоб зрозуміти, що це таке, де вони вживаються, а також їхні характеристики та дії. Розглянемо види синонімів.

Абсолютні або повні синоніми - синоніми, які повністю збігаються за значенням, тобто не різняться ні відтінками значень, ні емоційним забарвленням, ні сполучуваністю.

Абсолютні синоніми мають властивість взаємозмінюватись в контекстах. Часто такі синоніми зустрічаються в термінології (наприклад лінгвіст-мовознавець). Наприклад: мовознавство і лінгвістика, століття і сторіччя, орфографія і правопис.

Часткові синоніми - синоніми, які не повністю збігаються. Вони можуть різнитися відтінками значень, емоційно-експресивним забарвленням, стилістичними функціями. Відповідно серед них виділяють семантичні, стилістичні й семантико-стилістичні синоніми.

Серед часткових синонімів виділяють семантичні(ідеографічні), стилістичні(емоційно-експресивні), семантико-стилістичні.

1. **Семантичні**, або **ідеографічні** (від idea "поняття" і graphe "пишу") - синоніми, які різняться відтінками значень.

Наприклад: шлях і дорога (шлях – це велика проїзна дорога, тоді як дорога – будь-яке місце для проїзду й місце для проходу, навіть дуже вузьке).

2. **Стилістичні** (емоційно-експресивні) - синоніми, які різняться емоційно-експресивним забарвленням. Наприклад: лице-обличчя-фізіономія-морда-пика; робити-працювати-пахати

3. **Семантико-стилістичні** - синоніми, які одночасно різняться відтінками значень і стилістичним забарвленням, тобто поєднують ознаки першої й другої групи. Наприклад: плестись(розмовне слово, іти повільно, ледь іти) – пертись, пхати (іти більш напористо, інтенсивно).

Ці види синонімів відносять до лексичних. Тобто вони належать до однієї частини мови і мають певні значення.

Також вирізняють контекстуальні синоніми. Це слова, що в контексті мають наближені чи спільні значення, а поза контекстом їх нічого не поєднує. Такі синоніми, найчастіше, використовуються в художніх та публіцистичних стилях. Ці види синонімів відносять до лексичних, отже вони стосуються однієї частини мови.

1.2. Класифікація синонімів відповідно до характеристики слова.

Найбільш поширеним є поділ синонімів на логічні, стилістичні й емоційні відповідно до трьох аспектів характеристики слова, проте це тільки загальна класифікація. У межах кожного розділу може бути свій підрозділ.

Л.А.Лисиченко виділяє такі групи синонімів:

1. Логічні, або ідеографічні, за термінологією В.В.Виноградова, синоніми виникають внаслідок фіксування в слові диференціальних ознак поняття. Вони відрізняються тим, що в синонімічному слові фіксується якась нова риса самого явища, риса, що в значення синонімічних слів, які існували до цього, не включалася. Основна функція синонімів цього типу – уточнювати характеристику поняття.

Залежно від компоненту, яким відрізняються значення двох синонімів, розрізняють такі їх підгрупи:

1) Синоніми, в значенні яких підкреслюється й виділяється певна сторона, ознака, риса, названого словом явища, яка в значенні інших членів синонімічної групи відсутня. Так слова барви й тони вказують на місце в кольоровому спектрі (уявлення про барви пов'язане переважно з основними кольорами, про тони – з переходами й відтінками в межах кожного кольору).

2) Синоніми, що служать для виявлення ступеня чи міри ознаки, якості або стану. Сюди належать слова, що називають ознаку, якість або стан, зокрема, значна кількість прикметників (слухняний-покірний, лукавий - підступний, гарний-чудовий). У такі ж відношення між собою можуть вступати похідні від них іменники (слухняність - покірність). Іменники, що називають якість чи стан (сором-ганьба, біда-горе), теж виявляють різну міру якості чи стану.

3) Синоніми, що характеризують інтенсивність дії або стану. У парах дієслів ламати – трощити, просити – молити, горіти – палити друге слово виражає ту ж дію або стан, що й перше, але більш інтенсивно виявлену.

4) Синоніми, що різняться характером дії: плач (може бути беззвучним) – ридання (вголос і судорожно) – тужіння (уголос і протяжно); сміх – регіт (голосний сміх).

5) До складу логічних синонімів слід віднести також ті відтінки, значення яких пов'язані з характером сполучуваності, властивої кожному з членів синонімічної групи. Так, прикметник юний відрізняється від синоніма молодий тим, що сполучається переважно з іменниками – назвами осіб (прямо або опосередковано через слова літа, роки). Синоніми колір і масть відрізняються тим, що другий відноситься до назв живих істот (крім людей), колір і барви, зокрема, тим, що слово барви не може пов'язуватися з назвами живих істот[3,с1/2]

ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 1

У першій частині ми розглянули значення синонімів, їхню роль у нашому житті та типи синонімів. Ми також розглянули їхнє походження та відмінності. Ми також розглянули їх поділ за ступенем синонімічності. А також, як поділити часткові синоніми на стилістичні та семантичні - стилістичні та семантичні. Крім того, детально вивчили підгрупи логічних (ідеографічних) синонімів та найпоширеніші місця вживання і застосування контекстуальних синонімів.

Усе це свідчить про те, що синоніми є одним із найважливіших принципів мови та найбагатшим і найрізноманітнішим засобом вираження думки. Чим багатша мова на синоніми, тим більше можливостей має мовець. Люди передають свої думки, бачення та ідеї не лише усно, але й письмово. Через поезію та художню літературу поети та письменники торкаються найвіддаленіших куточків людської свідомості та допомагають людським прагненням прокинутися від довгих снів. Цьому допомагають синоніми. Слова, особливо вдало підібрані, мають дуже сильний вплив на людей та їхню свідомість. Ми маємо можливість використовувати одні й ті ж слова в різних ситуаціях. Іншими словами, синоніми відіграють важливу роль у різних стилях мовлення. Наприклад, на ділових зустрічах краще використовувати певні слова у ввічливій формі, ніж у розмовній.

Отже, інформація в цьому розділі підтверджує, що без синонімів мова була б бідною і порожньою.

РОЗДІЛ 2 СИНОНІМИ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Корейська мова, як і всі інші, збагачена різноманітними синонімами. Насамперед, для того щоб заглибитись у вивчення мови, потрібно дізнатись походження мови. Адже через деякі чинники мова має специфіку змінюватись. Перш за все розглянемо історію корейської мови та культуру.

2.1. Особливості корейської мови

Корейська мова – ізольована мова, що тривалий час розвивалась під впливом японської (з 1910 по 1945 рік) і китайських мов. Граматичні конструкції виражаються аглютинативно. Корейці називають свою мову 한국어 чи 조선말.

В корейській мові розрізняють шість типів діалектів: північно-східний; північно-західний; південно-східний; північно-східний; південно-західний; центральний та діалект острова Чеджу.

Синонімами (동의어) у корейському мовознавстві називають слова, які мають різне фонетичне вираження, але спільне лексичне значення. За будовою синонімічні терміни можна поділити на наступні групи:

1) Різноконпонентні терміни: 닿소리 (приголосний) = 자음; 끝가지 (суфікс) = 뒤붙이; 가진대이름씨 (присвійний займенник) = 소유 대명사; 거듭월 (складносурядне речення) = 접속문; 토 (частка) = 불변화사, 조사; 느낌꼴 (окличне речення) = 감탄형.

2) Спільноконпонентні терміни: дослідження 끝가지 (суфікс) = 뒷가지; 중설 모음 (голосний середнього ряду) = 중간 모음; 결합모음 (з'єднувальний голосний) = 매개 모음; 구별 부호 (діакритичний знак) = 보조 기호; 문자 언어 (письмова мова) = 서사 언어; 질문 (питання) = 의문.

3) Різнокількісні терміни (у яких відбулася зміна кількості складових компонентів): 교착 언어 (аглютинативна мова) → 교착어; 비강음 (назальний звук) = 비음; 상위 개념어 (гіперонім) = 상위어; 구성 요소 (компонент) →

구성소; 구두 언어 (усне мовлення, розмовна мова) → 구어; 문장 구조형 (모델 речення) → 문형. Характерним лише для корейської мови типом поділу є поділ лексики за походженням: 1. Корейський термін – корейський відповідник: 것 (частка) = 토; 말 (мовлення) = 이야기; 머리가지 (префікс) = 앞가지; 세움말 (підмет) = 임자말. 2. Корейський термін – сіно-корейський відповідник: 가지 (афікс) = 접사; 느낌꼴 (окличні форми закінчення) = 감탕형; 거듭씨 (складне слово) = 복사; 겹월 (складне речення) = 복문, 복합문; 그림씨 (прикметник) = 형용사; 움직씨 (дієслово) = 동사; 이름씨 (іменник) = 명사; 씨갈 (морфологія) = 품사론. 3. Сіно-корейський термін – сіно-корейський відповідник: 결합모음 (з'єднувальний голосний) = 매개 모음; 공의어 (пусте слово) = 허어, 허사; 구두 언어 (усне мовлення, розмовна мова) = 구어; 단어 형성 (словотвір) = 조어; 신조어 (неологізм) = 신어. 4. Корейський термін/сіно-корейський термін – іншомовне запозичення: 잘못/실수 (помилка) = 에러; 말/언어 (мова) = 랑가즈.[4, с4]

У корейській мові багато ідіом, жаргонів, розмовної лексики, евфемізмів, спеціальної лексики, архаїзмів. І.С. Пешкова у своїй роботі описує п'ять таких особливостей:

1.1 «Слова-привиди», або ж архаїзми, що обумовлено проникненням нових сучасних запозичень та вимиванням запозичень з китайської мов.

1.2 Ідіоматичні вирази, або ідіоми, в корейській мові існують власне корейського та західного походження (наприклад 판도라의 상자 – скринька пандори).

1.3 Евфемізми в корейській мові складають певну систему заміни лексики, яка не підходить до даного контексту за стилем або граматично. Переклад евфемізмів є дуже важким насамперед через те, що навіть не всі корейці знають, як і коли використовувати їх. Це переважно здійснюється інтуїтивно і немає окремих правил та випадків їх вживання.

1.4 Жаргони входять до розмовної корейської мови. Переважно вживається молоддю (молодіжний слен), робітниками певної сфери (професійний жаргон).

1.5 Спеціальна лексика, яка є власне термінологією, вживається у найрізноманітніших сферах суспільного життя, багато термінів являють собою запозичення з англійської мови.

2. Велика кількість іншомовних запозичень.

Найбільшу частину запозичень у корейській мові складають слова китайського походження (한자) – близько 75%. Китайські запозичення зумовлені тісними історичними зв'язками з Китаєм та тим, що до п'ятнадцятого століття в Кореї користувалися виключно китайськими ієрогліфами. До сьогодення китайські ієрогліфи широко використовуються в корейській мові в Південній Кореї, і дуже мало в Північній Кореї, де проводиться політика усунення із вжитку слів іноземного походження (з 1948 р. в КНДР відмінена ієрогліфіка, хоча й досі в школах вивчають близько 300 ієрогліфів), переважає буквена грамота корейської мови. В Південній Кореї ієрогліфи можна зустріти, насамперед, у газетах, журналах, інших друкованих виданнях, у документах політичного та ділового характеру, просто на вулиці (вивіски та реклама). Деякі слова китайського походження не набули в корейській мові якогось нового значення, як це часто трапляється у лексичних запозиченнях, а використовуються у своєму традиційному значенні. Японія також відіграла значну роль в запозиченнях з неї, а саме панування Японії над Кореєю, протягом якого японська мова активно впроваджувалася в життя корейців у різних сферах. На сьогодні зростає кількість запозичень з європейських мов, особливо англійської. Наприклад: 가스 – газ, 달러 -долар, 바나나 – банан. [1, с.119].

Різноманітність діалектів на Корейському півострові. Крім того, ще різняться корейська літературна та розмовна мова.

Різні діалекти по-різному можна протиставити. Наприклад:

2.1 Північнокорейські діалекти можна визначити як «ㄷ – діалекти» і протиставити їм південнокорейський «ㅌ – діалект», вимова буде різнитися.

2.2 «Шокання» в північнокорейських діалектах і «сокання» в південнокорейських.

2.3 «Цокання» в північнокорейських діалектах і «чокання» в південнокорейських.

2.4 Північнокорейські діалекти можна визначити як «ㅍ – діалект» та протиставити їм південнокорейський «ㄹ – діалект»: слово **말** вимовляється в північнокорейському діалекті як мар;

2.5 Північнокорейські діалекти можна визначити як «ㄴ – діалект» та протиставити їм південнокорейський «ㅇ – діалект».

3. . Наявність особливих форм ввічливості – суфікс ввічливості **-ㅓ**, який приєднується до другої основи дієслова і вживається у випадках, коли друга чи третя особа у якомусь відношенні вища, ніж той, хто говорить, або коли з ним або про нього розмовляють підкреслено ввічливо.

4. Наявність у ній особливої лексики – слів, які імітують звуки – звуконаслідувальна лексика, та слів, які характеризують певні дії – образонаслідувальна лексика [1, с.121].

2.2. Творення синонімів в корейській мові.

Корейська мова збагачена синонімами. Завдяки запозиченням вона розвивалась, з'являлись нові слова і разом з ними синоніми.

Деякі слова мають однакове значення, хоча вони відрізняються фонетичною формою. Однак існування синонімів не означає, що вони існують, а синоніми зовсім не є незручними, навіть якщо вони стосуються одного предмета або основне значення слова однакове. Тому загально визнано, що синоніми існують, але буквальных синонімів не існує.

Крім того, в корейській мові завдяки діалектам, запозиченням з інших мов (особливо багатьох китайських ієрогліфів) і новим словам з'явилося

багато синонімів, синонімів між собою. Тим не менш, існують різні типи корейських синонімів.

1. 고유어 : 고유어 (власні);
2. 고유어 : 한자어(власні. Китайські ієрогліфи);
3. 한자어 : 한자어(китайські ієрогліфи. Китайські ієрогліфи);
4. 고유어 : 외래어(власні слова. Іноземні слова);
5. 한자어 : 외래어 (китайські ієрогліфи. Іноземні слова);
6. 고유어 : 한자어 : 외래어 (власні слова. Китайські ієрогліфи: іноземні слова);
7. 외래어 : 외래어의 동의어집합을 생각할 수 있다.(іноземні слова. Є можливість придумати синонім з іноземного слова).

Синоніми між власними словами можна розглядати з кількох точок зору, незалежно від того, чи походять вони від однієї основи слів, чи мають вони різні основи слів, чи існують відмінності в об'єктивному значенні, чи це лише емоційні відмінності в значенні.

В корейській мові існують і повні та часткові синоніми. Наведемо приклади цих типів.

Першими розглянемо часткові синоніми:

1. 쉽다 – 수월하다 – легко;
2. 달다 – 달콤하다 – солодкий, солодкуватий;
3. 뻑뻑하다 – 빠듯하다 – напористо, інтенсивно;
4. 어렵다 – 수월찮다 – складно, важко;
5. 끝내다 – 끝맺다, 귀결하다 – кінець, припинення;
6. 쓰러지다 – 넘어지다, 드리눅다 – крах, падіння;
7. 수줍다 – 부끄럽다 – сором'язливий, збентежений;
8. 끊다 – 떼다, 절단하다 – від'єднати;
9. 마찬가지로, 마찬가지다 – 다름없다 – подібний, еквівалентний;
10. 닦다 – 깨끗이하다 – витирати, прибирати.

Приклади повних корейських синонімів:

1. 단어 – 낱말 – слово
2. 채소 – 야채 – овочі;
3. 뛰다 – 달리다 – біг;
4. 걱정 – 근심 – хвилювання, занепокоєння;
5. 동물 – 짐승 – тварина;
6. 보통 – 흔히 – часто, зазвичай;
7. 가깝다 – 가직하다 – близько;
8. 늦다 – 느지막하다 – пізно;
9. 먼저 – 우선 – спершу, перш за все;
10. 진력 – 노력 – докладати зусиль, пробувати;
11. 언제나 – 늘 – зазвичай, завжди;
12. 의미 – 뜻 – значення, сенс;
13. 가족 – 식구 – 세대 – 가구 – сім'я;
14. 싸우다 – 다투다 – битись;
15. 고생 – 고난 – труднощі, страждання;
16. 엄마 – 어머니 – 모친 – мама, ненька, мати, матір;
17. 아빠 – 아버지 – 부친 – тато, батько;
18. 같이 – 함께 – разом;
19. 꼬리 – 꼬지 – хвіст;
20. 부탁 – 당부 – питати.

2.3. Порівняння творення синонімів корейської та української мови.

Для того щоб сильніше заглибитись в тему корейських синонімів порівняємо їх з українськими.

Так як Україна та Корея, це країни які завжди перебували під натиском інших країн, ми можемо виявити схожість між історією створення української та корейської мов, наприклад бажання стати незалежними державами.

Також як і в історії України є згадки про першу державу ще в далеких роках, Корею ж згадували, як державу Давнього Чосону (IV-III ст. до н.е.). А час правління Ярослава Мудрого можна порівняти з утворенням у 918 році держави Корьо (고려). В період Корьо якраз проходило багато монгольських запозичень, тобто мова формувалась під впливом центральних діалектів. Обидві країни постраждали та піддавались нападам з боку Монгольської імперії. Для корейської мови у 1231 роках прийшло багато запозичень в області термінології.

Під час російсько-японської війни Корея була приєднана до Японії. На території Південної Кореї практикується політика придушення її культури та мови. У подібній ситуації опинилася й Україна, яка входила до складу Російської імперії. Події та їхні наслідки, які мали великий вплив на українську мову, можна простежити до наших днів.

У Кореї складно зустріти носіїв японської мови, корейці намагаються звести до мінімуму, не використовують японські похідні, менше купують їхньої продукції. Тим не менш, Україна та Південна Корея поділяють спільне прагнення бути незалежними та захищати власні культури, тому я вважаю, що логічно порівняти та розглянути схожість з точки зору мови, тобто те, що синоніми мають спільного та чим вони відрізняються.

Першими виділимо часткові синоніми.

1. 달콤하다 – солодкуватий; 달다 – солодкий. Обидва слова мають схоже значення, але « солодкуватий» вказує на те, що смак не такий виражений як у «солодкий».
2. 닦다 – 깨끗이하다 – витирати, прибирати. Ці слова використовуються для прибирання, але «витирати» має більш конкретне та вузьке значення, тому воно використовується, коли мовець хоче підкреслити факт витирання.

3. 어렵다 – 수월찮다 – складно, важко.

4. 쓰러지다 – 넘어지다, 드러눕다 – крах, падіння. Падіння може бути у різних значеннях, як у прямому так і в переносному. «Падіння», тому що слизько на вулиці та «падіння» настрою, репутації.

5. 끝내다 – 끝맺다, 귀결하다 – кінець, припинення. Також залежить від контексту, «кінець» та «припинення» роботи, «кінець» = закінчення, «кінець» дня.

Тепер стосовно повних синонімів:

1. 엄마 – 어머니 – 모친 – мама, ненька, мати, матір.

Ці слова вказують на стосунки з матір'ю, але одні виражають більше ніжності, ніж інші. Тому їх використання залежить від ситуації, в якій знаходиться доповідач. Наприклад, якщо воно вживається в офіційній обстановці, то краще вживати ввічливіші словоформи (어머니 мати), аніж у домашній обстановці.

2. 아빠 – 아버지 – 부친 – тато, батько. Так само як і з попередніми синоніми використовуються залежно від обставин, хоча означають одну конкретну особу.

Отже, ми бачимо досить широкий діапазон використаних синонімів, і вони використовуються в обох мовах за схожих обставин. Наприклад, якщо спікер збирається виголошувати промову в діловій обстановці, то він буде використовувати слова, які відповідають ситуації. Тому можна сказати, що вживання синонімів в українській та корейській мовах схоже.

2.4. Функціональний стиль і використання синонімів у корейській мові.

Корейська мова насичена різноманітними мовними стилями. В корейському суспільстві є звичай розмовляти зі співрозмовниками відповідно до певних правил. Дуже важливим компонентом спілкування є повага до того з ким ми говоримо. Ми маємо враховувати вік, посаду та інші

драбні деталі. Кожен стиль має свої правила використання мови. Тому необхідно розібратись в них, адже в різних ситуаціях деякі слова можуть бути невдалими.

На даний момент більшу увагу привертає усна комунікація. Комунікативні особливості усних форм спілкування вивчаються все більше. Ця сфера відносно різноманітна та представлена прагматичними роботами, спрямованими на навчання використанню мови в конкретних галузях. У корейському мовознавстві вивчення функціонального стилю мови ще не сформувалась як спеціальна лінгвістичне завдання. Іншими словами «функціональний стиль мови» рідко використовується в корейських дослідженнях і письмових роботах, хоча саме питання вивчається.

Виникнення та існування функціональних стилів зумовлене специфікою комунікативних умов у різних сферах людської діяльності. Особливості кожного стилю залежать від його суспільного призначення та поєднання домінуючих мовних функцій, тобто від комунікативної сфери. Окреме висловлювання або цілий твір також може представляти функціональний стиль, який не обов'язково є строгою і чистою цілісною формою, а являє собою своєрідне багат шарове стилістичне явище як результат взаємовпливу стилів і відображення особливостей жанрів і підстилів. Однак уявлення про мовно-сміслову цілісність жанрів і можливість сублімації жанрових ознак у функціонально-стилістичні (у сфері функціональної стилістики) є найменш розробленою категорією.

Виділяють п'ять основних функціональних стилів. Такі як: науковий, публіцистичний, художній, офіційно-діловий, розмовно-побутовий.

Мовознавець Пак Йонг Сун (박용순) виділяє таку класифікацію стилів:

1. Публіцистичний стиль
2. Офіційно-діловий стиль.
3. Науково-технічний стиль.
4. Художній стиль.
5. Газетний стиль.

б. Повсякденний стиль [2, с.20].

Особливості мови створюються перш за все залежно від ситуації та сфери, в якій відбувається мовлення. Також відомо, що корейська мова характеризується за відмінностями у формотворенні. З цієї ж точки зору представляється можливим диференційований опис ладу писемного мовлення і усного мовлення, оскільки, наприклад, обидві форми певною мірою характеризуються своїм особливим розподілом формотворчих одиниць за стилем [1, с.118].

1. Офіційно діловий стиль.

Офіційно-діловий стиль - функціональний різновид мови, який слугує для спілкування в державно-політичному, громадському й економічному житті, законодавстві, у сфері управління адміністративно-господарською діяльністю

Офіційно-діловий стиль (ОДС) - функціональний різновид мови, який слугує для спілкування в державно-політичному, громадському й економічному житті, законодавстві, у сфері управління адміністративно-господарською діяльністю. Належить до виразно-об'єктивних стилів; виділяється найвищою мірою книжності.

Основне призначення - регулювати ділові стосунки зазначених вище сферах та обслуговувати громадянські потреби людей у типових ситуаціях.

Під функціональним різновидом мови слід розуміти систему мовних одиниць, прийомів їх виокремлення та використання, обумовлених соціальними завданнями мовлення.

Мовленню у сфері управління притаманна низка специфічних особливостей. Учасниками ділового спілкування є органи та ланки управління - організації, заклади, підприємства, посадові особи, працівники. Характер і зміст інформаційних зв'язків, у яких вони можуть бути задіяні, залежать від місця установи в ієрархії органів управління, її компетенції, функціонального змісту

діяльності. Ці стосунки стабільні й регламентуються чинними правовими нормами.

Специфіка ділового спілкування полягає в тому, що незалежно від того, хто є безпосереднім укладачем документа й кому безпосередньо його адресовано, офіційним автором та адресатом документа майже завжди є організація в цілому.

Іншою важливою характеристикою ділового спілкування є конкретна адресність інформації.

Суттєвим фактором ділового спілкування, що впливає на характер управлінської інформації, є повторність дій і ситуацій. Управлінська діяльність - це завжди "гра за правилами". Як наслідок цього повторність управлінської інформації приводить до регулярності використання весь час однакових мовних засобів.

Наступною характерною рисою ділового спілкування є тематична обмеженість кола завдань, що вирішує організація, а це, у свою чергу, є наслідком певної стабільності її функцій. Отже, можна вирізнити такі властивості управлінської інформації в умовах ділового спілкування:

- офіційний характер;
- адресність;
- повторність;
- тематична обмеженість. [5]

2. Науковий стиль.

Науковий стиль і його термінологія почали формуватися в давній книжній українській мові частково за зразками грецької та латинської мов, а також з власне українських мовних засобів шляхом спеціалізації вжитку їх і термінологізації значень. [6, с1]

Сфера наукового спілкування відрізняється тим, що її метою є досягнення найбільш точного, логічного, однозначного вираження думки. Найголовнішою формою мислення в галузі науки виявляється поняття. Думка тут строго аргументована, хід логічних міркувань особливо акцентується. Аналіз і синтез тісно взаємопов'язані, і перший, власне, необхідний для отримання другого, бо призначення науки – розкривати закономірності. Звідси узагальнений і абстрагований характер мислення. Необхідно розрізнити, з одного боку, характер і «шлях» мислення в самому процесі наукового пізнання і, з іншого – втілення результатів мислення в наукові твори. У текстах з'являються додаткові в порівнянні з дослідним етапом, чисто «оформлювальні» завдання. У зв'язку з цим етапи внутрішньої і зовнішньої мови не є тотожними по своїй мовленнєвій фактурі, за мовленнєвого втілення. Між названими ступенями мислення і їх втіленням немає принципової різниці. Серед інших ознак особливостями наукового стилю є відмова від поза літературної лексики; незначна частка емоційно-експресивної лексики і фразеології; порівняно слабо представлена метафоричність; відсутність теперішнього часу дієслова в значенні теперішнього історичного; обмежене використання неповних речень, а також інфінітивних та деяких видів безособових, спонукальних пропозицій та інші. [2, с.120-122]

3. Публіцистичний стиль

Публіцистичний стиль – це стиль засобів масової інформації – газет, журналів, телебачення, радіо, громадсько-пропагандистських видань. Без нього не обійтися, коли відбувається формування громадської думки, обговорення суспільно-політичних ідей або дебати, політична пропаганда та сприяння розвитку суспільства. Тобто публіцистичний стиль розрахований відразу на великі маси, а також на кожного громадянина окремо.

Публіцистичному стилю властиві короткі прості речення, часто питальні або окличні, звертання, вигуки. Лексика його носить переважно суспільно-політичний характер. Часто публіцистичні тексти мають форму діалогу.[2]

Характерними для цього стилю є професійна лексика, Суспільно-політична термінологія, запозичення та певні кліше. Основні функції: функція впливу та інформаційна. Функція впливу полягає в тому, що за допомогою мовлення ми намагаємося спонукати іншу людину, групу людей до певної дії чи формуємо у слухачів певну точку зору на щось. Як правило, ця функція мовлення здійснюється через наказ, переконання, заклик тощо. [2, с5]

Функція впливу в лексичі реалізується, перш за все, в новизні, що виникає завдяки розширенню лексичної сполучуваності слів. Ця типова для публіцистичного стилю риса безпосередньо пов'язана з прагненням передати думку помітно та експресивно. У зв'язку з необхідністю поєднання функції впливу та інформаційної функції, поєднання поняття загального характеру мови з експресивним, відрізняється при достатньому рівні складності та продуманості формулювання. Тобто вираження характеру відбувається через активність зворотів (дієприкметникового та дієприслівникового) та підпорядкування. Отже, публіцистична мова має дві форми, усну та письмову. Що стосовно корейської публіцистики, то її усна частина має та існує в кількох жанрах. Таких як :

1. Доклад – 보고
2. Вітання – 추사
3. Надгробний – 조사
4. Ювілейний – 기념사
5. Мова на з'їзді (зустрічі) - 대회사
6. Вихваляння – 치사
7. Напуття – 환송사

Кожен з перерахованих жанрів має свої певні особливості, як мовні так і композиційні, котрі створюють риси публіцистичного стилю. Для таких

підстилів є характерним поєднання його письмової та усної форм поряд з розгорнутими граматичними структурами, конструкціями, синтаксичним паралелізмом, лексичними повторами. Також можна зустріти приєднання, розмовні слова і звороти, скорочення, компенсовані ситуацією мовлення і такими засобами як жести та міміка. [7, с.137-153]

4. Художній стиль.

В художній літературі найбільш яскраво виражено національну літературну мову. Художня мова пов'язана з іншими функціональними стилями комунікативною функцією. Найбільш важливим етапом для формування художнього стилю в Кореї був період ХХ ст., коли формувалась ідейна течія під назвою 신소설 (новий роман).

Художній стиль - це мова художніх творів. До них відносяться оповідання, повісті, романи, поезія. Метою цього стилю є вплив на думки, почуття читачів і слухачів за допомогою образів, створених авторами, а також виховання і розвиток почуття прекрасного. [8]

Основними рисами художнього стилю є художньо-образотворчі засоби:

- метафора;
- порівняння;
- уособлення;
- гіпербола;
- звукопис;
- інверсія.

Найхарактерніша ознака художнього відтворення дійсності – образність (образ - персонаж, образ колектив, образ - символ, словесний образ, зоровий образ); поетичний живопис словом навіть прозових і драматичних творів; естетика мовлення, призначення якої - викликати в читача почуття прекрасного; експресія як інтенсивність вираження (урочисте, піднесене, увічливе, пестливе, лагідне, схвальне, фамільярне, жартівливе, іронічне, зневажливе, грубе та ін.);

зображуваність (тропи, епітети порівняння, метафори, алегорії, гіперболи, перифрази, тощо; віршова форма, поетичні фігури); конкретно-чуттєве живописання дійсності; відсутня певна регламентація використання засобів, про які йтиметься далі, та способів їх поєднання, відсутні будь-які приписи; визначальним є суб'єктивізм розуміння та відображення (індивідуальне світобачення, світовідчуття і, відповідно, світовідтворення автора спрямоване на індивідуальне світосприйняття та інтелект читача).

Основні мовні засоби:

1. Наявність усього багатства найрізноманітнішої лексики, переважно конкретно-чуттєвої (назви осіб, рече, дій, явищ, ознак);

2. Використання емоційно-експресивної лексики (синонімів, антонімів, анонімів, фразеологізмів);

3. Запровадження авторських новаторів (слів, значень, виразів, формування індивідуального стилю митця). [9]

В корейській мові доволі багато слів для вираження запаху, смаку, тактильних відчуттів, звуконаслідувальні слова (такі слова виявляють певну подібність звучання, котра є наближеною до реальних звуків). Та образні слова, діапазон можливостей в яких набагато ширше. Вони можуть малювати різні за характером дії, відобразити почуття чи настрої. Особливе естетичне значення образотворчих слів полягає у наданні відтінків.

5. Розмовно-побутовий стиль.

В корейській мові розмовний стиль – 구어체 . Використовують цей стиль люди всіх класів, вікових категорій, професій і також він широко використовується в художній літературі. Розмовно-побутовий стиль мови й мовлення характеризують такі властиві йому ознаки:

— якнайбільша конститутивність, тобто залежність розмовно-побутового вислову (у формі речення, слова-речення) від конкретної ситуації, контексту мовлення;

— майже постійний і очевидний, достатньо усвідомлюваний мовцем і слухачем (адресантом і адресатом) вияв певної почуттєвості, емоційності співрозмовників;

— інтонаційне оформлення висловлюваного в параметрах розмовно-побутового стилю, яке в поєднанні з конститутивністю й емоційністю також видозмінює зміст висловлюваного; цей зміст набуває особливої важливості тоді, коли обмін думками реалізується стисло, в репліках, які становлять структурно неповні конструкції. [10]

Найголовнішу вимогу до розмовно-побутового мовлення (бути за всіх можливих ситуацій нормативним, літературним) іноді свідомо порушують з певною комунікативною метою, вдаючись до діалектизмів чи інших не-літературних одиниць. Розмовно-побутове мовлення — це найбільш невимушене, максимально вільне, літературне мовлення. Контроль за дотриманням мовних норм дає широкий простір для виявлення індивідуальної мовленнєвої творчості. Під час звичайних побутових розмов мовець якнайменше замислюється над тим, що і як сказати. Спілкуючись із близькими чи рідними, людина звикає до певних мовленнєвих штампів, звичних мовних форм, які поповнюють звичайні для співрозмовників паралінгвальні (невласне мовні) засоби: адекватно усвідомлювані мовцями жести, мімічні рухи, а також інтонування висловлюваного.

В корейському побутовому стилі більше вживаються займенники, дієслова, вигуки, ніж в книжному. [10]

Виділяють 12 особливостей розмовного стилю:

1. Висока частотність еліптичних конструкцій різних типів (структурно неповні підрядні речення)
2. Перевага надається формам заперечення (안, 못) перед 지 않다, 지 못하다
3. Активні конструкції переважають над пасивними

4. Низька частотність подвійних заперечень
5. Вільніше опущення відмінків
6. Еліптичність
7. Висока частотність прикметникових суфіксів
8. Більш вільний порядок слів
9. Повтори сполучень
10. Кличний відмінок
11. Низька частотність називних відмінків
12. Частотність якісних прислівників [1, с.185]

Ще в розмовно-побутовому стилі є велика кількість синонімів. Отже, ми бачимо, що мова різноманітна та багата і вживання слів мовцями залежить саме від ситуації в якій вони перебувають в певний відрізок часу. І саме в залежності від цього вживаються слова.

Наприклад, слово 먹다 (їсти). У розмові з людьми, котрі старші за посадою, віком чи просто тими, кого поважаємо, в юридичних записах, офіційних повідомленнях та інших місцях з офіційно-діловим відтінком буде частіше вживатись 드시다, тобто ввічлива форма цього слова. Або так само з 이름 (ім'я) та 성함 його ввічлива форма, яка вживається у відношенні до старших. Також 주다 (давати), його ввічлива форма 드리다 та 드리시다 , коли ми говоримо про того кого поважаємо і з тим, кого поважаємо.

Тобто культура мови та її стилі мають велике значення у вивченні та дослідженні корейської мови, зокрема корейської синонімії.

ВИСНОВОК ДО РОЗДІЛУ 2

У цьому розділі ми розглянули типи та функції синонімів. Ми детально розглянули кожен тип і дізналися, що синоніми між відповідними словами можна вивчати з кількох точок зору. Ми дізналися, що в корейській мові існує багато різних типів синонімів, багато з яких зазнали впливу діалектів та інших мов. Вони також дізналися, що обидві мови мають схожі типи синонімів, які вони порівняли. Що і в українській, і в корейській мовах є повні та часткові синоніми, і що на їх створення впливають мовні особливості.

Зрозуміло, що з розвитком мов з'являються нові синоніми, з появою нових і різних слів. Однією з головних причин цього є бажання глибше зрозуміти щось нове, назвати його, детально описати та надати йому різних конотацій. Особливості мови також відіграють певну роль у використанні та функціонуванні синонімів. Одні синоніми можуть використовуватися в повсякденному житті, інші доречні при вираженні поваги у спілкуванні зі старшими, треті - в офіційних установах. Походження синонімів також важливе для розуміння того, коли їх найкраще використовувати. Оскільки Корея намагається усунути залишки слів японського походження, краще замінити їх синонімами.

Ми також дослідили той факт, що корейська культура - контекст і правила мовної поведінки - відіграє важливу роль у використанні слів мовцями. Ми вивчили та детально дослідили використання синонімів у різних стилях, серед різних вікових груп та відповідно до посади.

Ми можемо зробити висновок, що мовна культура є багатою і що стилістика є дуже важливим явищем. Корейська стилістика дає можливість використовувати одне і те ж слово в різних формах і розширювати використання синонімів у різних категоріях і випадках. Тому необхідно ознайомитися зі стилістикою, щоб вивчити і зрозуміти використання синонімів та інших частин мови.

АНОТАЦІЯ

동의어는 언어에서 매우 중요한 역할을 합니다. 동의어는 언어의 자산이기 때문입니다. 동의어가 많을수록 생각을 더 좋고 다양하게 표현할 수 있습니다. 사람들은 서로 다른 의사소통 스타일을 사용하고 감정적인 억양을 사용하며 청취자로부터 특정 반응을 불러일으킬 수 있습니다. 언어적 특성은 동의어의 기능에 중요한 역할을 합니다. 일부 동의어는 일상 생활에서 사용되며, 다른 동의어는 존경심을 나타내기 위해 연장자와 의사 소통하는 데 적합하며 다른 동의어는 공식 기관에서 사용됩니다.

매년 새로운 단어가 나타나고 새로운 동의어가 추가됩니다. 따라서 동의어와 그 기능을 지속적으로 학습하는 것이 매우 중요합니다. 그런 다음 이러한 동의어가 가장 일반적으로 사용되는 영역을 조사하는 것이 중요합니다.

ВИСНОВКИ

Вивчивши та дослідивши суть синонімів в мові, їх особливить та важливість, ми можемо побачити, що синоніми несуть важливу роль.

Вибираючи більш доречні слова в тій чи іншій ситуації, ви можете мати сильніший вплив. Зрештою, слова - це велика сила, яка може керувати людьми, їхніми думками та впливати на їхні рішення. Слова можуть переконувати людей і спонукати їх до дії.

Синоніми також необхідні для поетичного перекладу з однієї мови на іншу. У поезії синоніми корисні в емоційному сенсі. Адже вони дозволяють нам вибирати різні відтінки емоційно забарвлених слів.

Вони також корисні для поділу одного і того ж слова зі схожим значенням на варіації у використанні в певних сферах. Наприклад, у повсякденному житті, в офіційно-ділових ситуаціях, на роботі та при спілкуванні зі старшими людьми - тобто в різних стилях мовлення.

Тому необхідно продовжувати досліджувати, вдосконалювати та відкривати нові синоніми, їхнє народження, типи та функції. Це явище досить складне, адже інформації про синоніми та їхні особливості дуже багато, але синонімія є одним з найважливіших принципів мови. А ще синоніми є одним з найважливіших психолінгвістичних та мовних засобів комунікації. Хоча синоніми вивчаються з давніх часів, їх актуальність і важливість не втратили своєї значущості і в наш час.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Пешкова І.С. // «Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову» // 2006.
2. Лим В.Н. «Стилистика и культура речи корейского языка/ 한국어문체론과 언어문화»: учеб. пособие // Хабаровск : Изд-во Дальневосточ. гос. гуманитар. ун-та, 2008. – с.118-211.
3. <http://dspace.nbuu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/109170/23-Bublik.pdf?sequence=1>
4. <http://molodyvcheny.in.ua/files/conf/fil/44may2021/16.pdf> c4
5. <https://osvita.ua/vnz/reports/dilovodstvo/24266/>
6. https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/615739/mod_resource/content/1/%D0%9B%D0%B5%D0%BA%D1%86%D1%96%D1%8F%2015%20%D0%9D%D0%B0%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D0%B9%20%D1%81%D1%82%D0%B8%D0%BB%D1%8C.pdf
7. <https://zno.if.ua/?p=4804>
8. https://fku.kubg.edu.ua/images/stories/Departaments/uk/PDF/pcux._lk3.pdf c5
9. <https://moyaosvita.com.ua/literatura/%E2%9C%85xudozhnij-stil-shho-ce-take-vidi-oznaki-prikladi/>
10. <https://studfile.net/preview/5643730/page:7/>
11. <https://litmisto.org.ua/?p=5456>
12. <https://vseokoree.com/vse-o-koree/istoriya-korei>
13. 남영신. 국어용례사전, 서울, 2002.
14. <https://vseokoree.com/vse-o-koree/istoriya-korei>